

съ лажливы-тъ косми. И това повдигнало на смѣхъ сички-тъ, коиго стоааи тамо: такожде и Оня самъ засмѣалъ са, и рѣклъ: не са чѣдѣте, О дръзи! че ми паднаха косми-тъ, които сж чѣжди, защо виждате, че испадали и Оня, които вѣхъ мой.

Сказаніето побѣва: че не трѣва да скорбѣшиз кога изгубишиз богатство-то си, коѣто си намѣрилиз на тѣизи свѣтъ: защо не може да сѣди сѣкога съ насъ.

Стáвн-тѣ и Оу́трѡва-та. 16.

Ржцѣ-тѣ и кракѡ-та ѡсѣдили Оу́трѡвж-тж, че выла ѡла сичкж-тж ѡма печѣлвж, и повелѣли и ѡли да работи и тѣа, ѡли да не ѡше вѣче да ѡдѣ. Оу́трѡва-та мѡго пѣти ѡскѡла ѡстѣе, но ржцѣ-тѣ не и подали нищо. Като са изспрѣзнилиз доконѣцъ Оу́трѡва-та, сички-тѣ Стáви начнѡли да изнемошѣватъ. Тогѡва ржцѣ-тѣ ѡскѡли да и дадѣтж да ѡдѣ: но выла минѡло вѣреме, защо тѣа невѣла мога вѣче да ѡдѣ, и такѡ Стáвы-тѣ защо-то выли позавидѣли на Оу́трѡва-та, оумрѣли сички-тѣ вѣдно съ нѣхъ.

Тѡа Приказка оу́чи: че дръжество-то на Стáвы-тѣ и на Оу́трѡва-та ѡбавлѣватъ челоуѣческж-тж ѡвѣщнж. Една-та стáва ѡма по-тревж ѡтъ дръжж-тж Стáва, какѡто и ѣдинъ прѡѡтелъ ѡтъ дръжж прѡѡтелъ. Затѡва трѣва да си помѡгамы ѣдинъ на дръжж, защо-то богатство-то и почестн-тѣ не постѣгатъ на челоуѣка, ѡми ѡма по-тревж и ѡтъ прѡѡтели.

Сьрнѡ и Лѣвж. 17.

Една Сьрнѡ видѡла Лѣвж-а, че спѡвалъ, и понѣже са оувола, рѣклъ: О колко смѣи засѣпѡстны доукѣтицы! Защо кога заспѡла мѡ са боимъ, колко по-вече кога е бѣденъ и разгнѣвленъ!

Приказка-та ѡбавлѣва, че които ѡматъ влѡсть, не трѣва да сж гнѣвлѣвы.

Лѣвж-а и Мѣшка-та. 18.

Като вѣлиъ заспѡлъ Лѣвж-а, една Мѣшка минѡла прѣзъ нѣго. Но понѣже са стреснѡлъ, Лисица-та са засмѡла. А Лѣвж-а рѣклъ: Не трѣва нитѣ Мѣшкж-тж да ѡмамы за нищо.

Приказка-та ѡбавлѣва, че не трѣва да ѡмамы за нищо по малки-тѣ ѡтъ насъ.

Мѡмчѣ-то и Мѡйка-та. 19.

Едно Мѡмчѣ ѡло говѣждж оу́трѡвж, и понѣже ѡ извѡвало, дѣмѡло: О Мѡмо! извѡвахъ си сичкж-тж оу́трѡвж. А тѣа мѡ рѣклъ: О чѡдо! не си извѡвало твоѣ-тж но чѣждж-тж.

Приказка-та ѡбавлѣва: че коги вѣрѡшамы чѣждѡто, не трѣва да мѡмримъ.

Гѡрванж-а и Лисица-та. 20.

Единъ Гѡрванъ дѣржѡлъ въ оу́стж-тж си ѣдно коммѡче сѣренъ: Лисица-та го видѣла и дѣмѡла мѡ, че твѣрдѣ и са цѣло да чѣгласъ-а мѡ: И тѡи запнѡлъ да вѣкне, а сѣренъ-то паднѡло ѡтъ оу́-